

Cennet Kokulum

– kul mehmet · 24 Haziran 2021

Cennet Kokulum Senden Kalan Kokunlayım Baş başa...

Bolca sen kokan evimin içindeyim, senden kalan kokunla baş başa seni düşünüyorum yazarken. Sen kokan saçlarını kel başımda gezdirirken sen kokuyordum hala sen kokuyorum gitsen de, değişen hiçbir şey olmadı... Ellerin sırtımda kel başımda gezerken kelebekler gibi uçuyordum hala seni düşünürken ve şimdi yazarken de, kelebekler gibi uçuyorum. Yanımdayken hayatıma dokunurken o narin incecik öpmeye kıyamadığım parmaklarınla, gidişinden beri sanki hala dokunuyorsun belki ben uyurken gizlice. O günlerde, gönlün gönlüme ayna iken hala gönlümde sana bakarak kendimi görüyorum hala yanımdasın gülüşünle o sen kokan kokunla. Senden bana kalan biriktirdiklerimi hala harcıyorum, harcadıkça duyumsadıkça yaşadıkça bitmeyen aşk dolu bakışını sıcaklığını "Canım derken" o nazik narin aşk dolu bakışlarındaki sıcaklığı samimiyeti...

Seni benden alan zamansız gidişin, bu dünyayı benden önce terk edişin, hani ilk önce ben gidecektim lakin kader sözümüzü dinlemez biliyorduk belki diyordum belki olmadı gittin, gülüşünü sıcaklığını bırakarak gittin sevdiceğim , yok dünyadaki yaşamdan gittin hala bendesin gönlümde tazesin... Avuçlarımda sıcaklığın gönlümde, gülüşündeki sıcaklığın bakışın hala seninle duruyor canımın içi bir tanem... Merhamet sana ne güzeldi yakıştıyordu, hala bıraktığın gibi duruyor gönlümde odamda, manasızlıkla dolu dünyamı gelişinle zamansız olsa da gidişin merhametle cennete çevirdin cennet kokulum...

Her sabah, sabah güneşi gülüşünle doluyor odama, mükemmel olasılıklar peşinden senin bıraktığın aşkın kokunla odamda senden kalan çiçeklerle parlayarak açıyor, şaşıyorum küçük bedenimle olacak işler değil bunları hak etmek, senin varlığının hak Rabbim katındaki güzelliğinin eseri olsa gerek, her gün gönlümde aşkın volkan gibi kaynıyor beni canlı tutuyor. Yoksa benim güzel anları biriktirecek bir yeteneğim yoktu senden bana emanet kaldı cennet kokulum. Şimdide sonsuzlukla dolu ahrette sen yanımdayken seni meleklere anlatacağım, ruhum ve zihnim bir an önce senin yanına gelmek için çaba harcarken, ben hala yanımdasın biliyorum ve her gün her an seninle yaşıyorum.

Her yazdığım satırın paragrafın arasında sen varsın, seninle bir pınarın derenin başında oturuyorum. Sakın bu yazdıklarımı sensizliğim eksikliğimden yazmıyorum duyarsın belki gece ben uyurken gelir okursun ötelerde, sanmayasın sen gidince her şey bitti aslında şimdi başlıyor aşkımız, beklediğin yerde gülüşlerinle beklediğin cennet bahçesinde bekle beni canımın içi yakında geleceğim sana...

Mehmet Aluç